

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/60/2012
Identifikačné číslo spisu:	8011200404
Dátum vydania rozhodnutia:	29.05.2012
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:8011200404.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ing. Miroslava Gavaleca, PhD a z členov JUDr. Igora Belka. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: Okresný prokurátor v Poprade, Okresná prokuratúra v Poprade, Štefánikova č. 11, Poprad, proti žalovanému: Správa katastra Poprad, J. Currie č. 3, P.O.BOX 1, Poprad, za účasti: 1/ Mgr. Y. D., 2/ Z., bytom tamtiež, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. V 1776/10 zo dňa 13.5.2010, o odvolaní zúčastnenej osoby 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/77/2011-42 zo dňa 12.1.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/77/2011-42 zo dňa 12.1.2012 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku toho rozhodnutia z dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP zrušil rozhodnutie žalovaného č. V 1776/2010 zo dňa 13.5.2010 o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXXX, k.ú. F., na základe darovacej zmluvy uzavretej medzi zúčastnenými osobami 1 a 2 ako darcom a ako obdarovanou. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že ich náhradu účastníkom konania nepriznal.

Krajský súd tak rozhodol z dôvodu, že správa katastra sa neriadila príslušnými ustanoveniami katastrálneho zákona a neskúmala dôsledne, či prevodca bol oprávnený nakladať s prevádzanou nehnuteľnosťou, teda či jeho právo nakladať s ňou nebolo obmedzené. Konštatoval, že ak by správa katastra postupovala v súlade so zákonom, zistila by, že v rozhodnom čase vlastník nehnuteľnosti nemal právo s ňou nakladať a preto mala návrh na vklad buď zamietnuť alebo konanie prerušiť. Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku konštatoval, že správe katastra bol známy obsah rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a teda aj to, že občianskoprávne konanie vo vzťahu k predmetu vkladu nebolo v tom čase právoplatne skončené.

Podľa krajského súdu správa katastra pochybila, keď po doručení uznesenia NS SR sp. zn. 5Cdo 301/2008 zo dňa 2.12.2009, ktorým bol zrušený rozsudok krajského súdu nevyznačila na LV pôvodný stav - jej povinnosťou totiž bolo jednak uviesť ako vlastníka zúčastnenú osobu 2/, no zároveň zapísať znovu aj obmedzujúcu poznámku na základe predbežného opatrenia. Dôvodil tým, že doba trvania predbežného opatrenia bola stanovená do doby právoplatného rozhodnutia vo veci samej, teda že podľa § 77 ods. 1 písm. d/ OSP čas, po ktorý mali účinky predbežného opatrenia trvať, neuplynul, keďže v tom čase nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté - pôvodné rozhodnutie bolo zrušené a teda konanie vo veci samej stále prebiehalo. Rozhodnutím NS SR sa len obnovil pôvodný stav.

Krajský súd k námietkam zúčastnenej osoby 2/ poukázal na to, že v poslednom stupni rozhodovala správa katastra a predmetom preskúmania nie je rozhodnutie o proteste prokurátora, ale rozhodnutie o povolení vkladu do katastra a preto sú okruh účastníkov aj preskúmané rozhodnutie označené správne.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie zúčastnená osoba 2/ žiadajúc jeho zrušenie a zastavenie konania. Jeho odvolacie námietky spočívali v podstate v tom, že podľa jeho názoru nebola daná miestna príslušnosť krajského súdu, nebola dodržaná zákonná lehota na podanie žaloby prokurátora a že prokurátor môže žalobou napadnúť len rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovie jeho protestu, z čoho vyplýva aj pasívna legitimácia Úradu pre geodéziu, kartografiu a kataster a nie správy katastra. Na záver vyjadril názor, že žalobca nepreukázal a nekonkretizoval, aké práva a zákonom chránené záujmy prokurátor svojim postupom chráni a presadzuje.

Zúčastnená osoba 2/ vo vyjadrení k odvolaniu zúčastnenej osoby 1/ navrhla rozsudok krajského súdu zrušiť a konanie zastaviť. Stotožnila sa s názorom zúčastnenej osoby 1/ a tvrdila, že žalobca nikdy nebol účastníkom zmluvného vzťahu medzi darcom a obdarovaným a nie je zrejmé, čo prokurátor hájil.

Žalovaná sa tiež stotožnila s názorom zúčastnenej osoby 1/ a navrhla, aby odvolací súd jeho odvolaniu v plnom rozsahu vyhovel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie zúčastnenej osoby 1/ nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 29. mája 2012 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného, vyplýva, že správa katastra na základe návrhu na vklad doručeného 12.5.2010 rozhodnutím č. V 1776/2010 zo dňa 13.5.2010 povolila v prospech zúčastnenej osoby 2/ vklad vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy uzatvorenej medzi zúčastnenou osobou 1/ ako darcom a zúčastnenou osobou 2/ ako obdarovanou a to k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, k. ú. F., rodinný dom č. XXX na parc. č. XXX/X. a pozemky CKN parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorá a CKN parc. č. XXX/X. - orná pôda.

Správa katastra dňa 13.5.2010 vklad povolila, hoci dňa 15.2.2010 jej bolo doručené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/301/2008 zo dňa 2.12.2009, ktorým bol zrušený rozsudok krajského súdu sp. zn. 5Co/63/2006 zo dňa 13.9.2007 o potvrdení rozsudku Okresného súdu v Poprade sp. zn. 10C 244/02 zo dňa 4.3.2005, v zmysle ktorého bola vyslovená neplatnosť darovacej zmluvy uzatvorenej medzi zúčastnenou osobou 1/ ako obdarovaným a jeho matkou (v zastúpení opatrovníčkou) ako daryňou. Vklad vlastníckeho práva na základe tejto darovacej zmluvy bol povolený pod č. V-3105/97, no na základe rozsudku krajského súdu v spojení s rozsudkom Okresného súdu v Poprade sa opäťovne stala vlastníkom nehnuteľností matka zúčastnenej osoby 1// (R.). Doručením

uznesenia najvyššieho súdu, ktorým bol zrušený rozsudok krajského súdu, došlo k opätovnému zapísaniu zúčastnenou osobou 1 na LV č. XXXX ako vlastníka nehnuteľností. Nedošlo však k znovuzapísaniu obmedzujúcej poznámky na základe predbežného opatrenia Okresného súdu v Poprade č. k. 10C 244/02-30 zo dňa 15.4.2002, ktorým bolo zúčastnenej osobe 1/ zakázané „scudziť, zaťažovať, zameniť, stavebne alebo inak zmeniť, prenajať“ dotknuté nehnuteľnosti a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej - teda do právoplatného rozhodnutia vo veci o určenie neplatnosti darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 18.11.1997 uzavretej medzi matkou zúčastnenej osoby 1/ a zúčastnenou osobou 1/, ktorej vklad bol povolený pod V-3105/97.

Okresný prokurátor v Poprade, na základe podnetu R. (zastúpenej opatrovníčkou) - matky zúčastnenej osoby 1 podal správe katastra protest pod sp. zn. Pd 175/10-6 zo dňa 5.11.2010 z dôvodu, že táto svojim rozhodnutím č. V 1776/10 dňa 13.5.2010 o povolení vkladu vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy medzi zúčastnenou osobou 1/ a zúčastnenou osobou 2/ porušila zákon, pretože nevyznačila poznámku v zmysle § 39 ods. 1 katastrálneho zákona o tom, že zúčastnená osoba 1/ nie je oprávnená nakladať s nehnuteľnosťou až do právoplatného rozhodnutia sporu medzi ním a jeho matkou, čo vyplývalo z predbežného opatrenia Okresného súdu v Poprade sp. zn. 10C/244/02-30 zo dňa 15.4.2002. Preto bolo aj vklad povolený v rozpore so zákonom, nakoľko na taký postup neboli splnené procesné podmienky.

Správa katastra protestu prokurátora nevyhovela a vec bola predložená na rozhodnutie nadriadenému Katastrálnemu úradu v Prešove, ktorý svojim rozhodnutím sp. zn. Upo 7/2010/Ba zo dňa 30.12.2010 protestu vyhovel a protestom napadnuté rozhodnutie správy katastra zrušil. Z rozhodnutia katastrálneho úradu vyplýva, že po jeho právoplatnosti sa vec dostane do štádia opätovného rozhodovania o predmetnom vklade darovacej zmluvy registrovanej pod č. V-1776/10 a v novom konaní bude úlohou správy katastra posúdiť všetky podmienky a konanie až do právoplatného skončenia konania vedeného na krajskom súde (o neplatnosť darovacej zmluvy medzi zúčastnenou osobou 1 a jeho matkou) prerušiť. Dovodil tým, že správa katastra mala po zrušení rozsudku krajského súdu (potvrdzujúceho rozsudok Okresného súdu v Poprade) spoločne so zápisom zrušujúceho uznesenia NS SR zapísať aj obmedzujúcu poznámku predtým zapísanú v KN pod PVZ č. 381/02.

Na základe odvolania zúčastnenou osobou 1 a 2/ Úrad geodézie, kartografie a katastra SR svojim rozhodnutím č. PO-2246/2011/ZZ-170 zo dňa 25.3.2011 rozhodnutie katastrálneho úradu zmenil, protestu prokurátora nevyhovela a rozhodnutie správy katastra o povolení vklad č. V-1776/10 zo dňa 13.5.2010 potvrdil. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že predbežné opatrenie zakazujúce zúčastnenej osobe 1 nakladať s nehnuteľnosťami malo stanovenú dobu trvania do doby právoplatného rozhodnutia vo veci samej a keďže vo veci samej bolo právoplatne rozhodnuté, čas trvania opatrenia už uplynul.

Z dôvodu nevyhovenia protestu podal prokurátor dňa 25.5.2011 na krajskom súde žalobu podľa § 35 ods. 1 písm. b/ OSP, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. V 1776/10 zo dňa 13.5.2010. Zotrval na svojej argumentácii o chybnom postupe správy katastra, ktorá po zrušení rozsudku krajského súdu mala zapísať obmedzujúcu poznámku vyplývajúcu z predbežného opatrenia, pretože zrušujúcim uznesením NS SR sa vec dostala do štádia, kedy sa malo ďalej rozhodovať vo veci samej - o neplatnosti darovacej zmluvy medzi zúčastnenou osobou 1/ a jeho matkou nebolo v tom čase právoplatne rozhodnuté.

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu o zrušení rozhodnutia správy katastra č. V 1776/10 zo dňa 13.5.2010, ktorým povolila vklad vlastníckeho práva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam v prospech zúčastnenej osoby 2/ (manželky zúčastnenej osoby 1/) a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovanej, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami účastníkov konania a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil napadnuté rozhodnutie a postup správneho orgánu.

S poukazom na § 22 ods. 4 katastrálneho zákona sa na katastrálne konanie vzťahuje Správny poriadok („SP“).

Podľa § 32 SP správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania (ods. 1).

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (ods. 2).

V zmysle § 31 katastrálneho zákona správa katastra preskúma platnosť zmluvy, a to najmä oprávnenie prevodcov nakladať s nehnuteľnosťou, či je úkon urobený v predpísanej forme, či sú prejavy vôle hodnoverné, či sú dostatočne určité a zrozumiteľné a či zmluvná voľnosť, prípadne právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené (ods. 1). Pri rozhodovaní o povolení vkladu prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu (ods. 2).

Odvolací súd zhodne s krajským súdom dospel k záveru, že v danom prípade sa správa katastra vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami neriadila, keď napriek skutočnosti, že zúčastnená osoba 1/ bola v danom čase jednoznačne obmedzená vo svojom práve nakladať s dotknutými nehnuteľnosťami, povolila vklad vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy uzavretej medzi ním a jeho manželkou, na základe ktorej sa táto stala vlastníčkou predmetných nehnuteľností.

Bolo nepochybné, že vo veci bolo vydané Okresným súdom v Poprade predbežné opatrenie zakazujúce nakladať zúčastnenej osobe 1/ s dotknutými nehnuteľnosťami, ktoré malo ostať v platnosti až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, to znamená do právoplatného rozhodnutia vo veci o určenie neplatnosti darovacej zmluvy uzatvorenej medzi zúčastnenou osobou 1/ a jeho matkou v roku 1997. V tomto spore vedenom medzi matkou zúčastnenej osoby 1/ a zúčastnenou osobou 1/ rozhodol Okresný súd v Poprade rozsudkom č. k. 10C 244/02-97 zo dňa 4.3.2005 tak, že darovacia zmluva, na základe ktorej mal sporné nehnuteľnosti nadobudnúť darom od svojej matky zúčastnená osoba 1/, je neplatná. Tento rozsudok bol následne v odvolacom konaní potvrdený rozsudkom krajského súdu v č. k. 5Co 63/2006-158 zo dňa 13.9.2007. V dovolacom konaní bol uznesením NS SR sp. zn. 5Cdo 301/2008 zo dňa 2.12.2009 rozsudok krajského súdu zrušený (z dôvodu procesných pochybení v konaní, v dôsledku ktorých bola zúčastnenej osobe 1/ odňatá možnosť konať pred súdom) a vec bola vrátená krajskému súdu na ďalšie konanie.

Podľa názoru odvolacieho súdu uznesením NS SR sp. zn. 5Cdo 301/2008 zo dňa 2.12.2009 sa vec dostala do štádia, kedy ešte nebola právoplatne skončená. V zmysle právnej teórie ako aj ustálenej judikatúry súdov je uznesenie, ktorým bola vec vrátená pre vadu v konaní súdu nižšieho stupňa, rozhodnutím procesným. Ním v žiadnom prípade nebolo vo veci samej právoplatne rozhodnuté. Preto ak správa katastra mala znalosť o existencii predbežného opatrenia vydaného Okresným súdom v Poprade pod č. k. 10C 244/02-30 zo dňa 15.4.2002 a o jeho obsahu, z ktorého jednoznačne vyplýval zákaz zúčastnenej osobe 1/ akýmkoľvek spôsobom nakladať s určenými nehnuteľnosťami a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej a zároveň jej bolo doručené zrušujúce NS SR, mala postupovať tak, že okrem zápisu zúčastnenej osobe 1/ ako vlastníka nehnuteľností mala zároveň znovu zapísať aj obmedzujúcu poznámku, na základe ktorej zúčastnená osoba 1/ s nehnuteľnosťami nesmie nakladať a tento stav mal v katastri zotrvať až do právoplatného ukončenia sporu o neplatnosť darovacej zmluvy. Správa katastra v zmysle § 32 ods. 1 a 2 SP v spojení s § 31 ods. 2 katastrálneho zákona mala povinnosť vykonať riadne šetrenie o existencii prekážky pre povolenie vkladu vlastníckeho práva na manželku zúčastnenej osobe 1/. Ak by správa katastra postupovala v súlade so zákonom, nemohla by vklad pre manželku zúčastnenej osobe 1/ povoliť, pretože v rozhodnom čase zúčastnená osoba 1/ nemala právo nakladať s nehnuteľnosťami. Treba poukázať aj na to, že rovnaký názor zastáva aj Katastrálny úrad v Prešove, ktorý vo svojom rozhodnutí konštatoval porušenie zákona správou katastra.

Je preto zrejmé, že správa katastra v rozpore so zákonom povolila vklad vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy v čase, keď darca - zúčastnená osoba 1/ mala obmedzené dispozičné právo, hoci v súlade so zákonom mala spolu so zápisom zúčastnenej osobe 1/ ako vlastníka nehnuteľností zapísať aj obmedzujúcu poznámku v zmysle platného predbežného opatrenia a konanie o návrhu na vklad na základe darovacej zmluvy medzi manželmi prerušiť resp. návrh na vklad zamietnuť. Ak by správa katastra postupovala tak, ako jej to ukladá zákon, nemohla by povoliť vklad vlastníckeho práva na zúčastnenú osobu 2/ pretože na to neboli splnené zákonom požadované podmienky.

K odvolacím námietkam zúčastnenej osoby 1/ Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP). Osobitným prípadom je tu preskúmanie správneho rozhodnutia na základe žaloby prokurátora podľa § 35 ods. 1 písm. b/ OSP, teda v prípadoch, keď správny orgán nevyhovel protestu prokurátora.

Protest prokurátora je právnym prostriedkom, ktorým prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy (§ 21 ods. 2 písm. a/ zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov). Inštitút protestu prokurátora, ako jeden zo špecifických prostriedkov dozoru prokuratúry, slúži predovšetkým na nápravu nezákonných rozhodnutí orgánov verejnej správy - na odstraňovanie právnych pochybení, ktoré vznikli v príslušnom konaní. V rámci tohto dozoru prokuratúra uplatňuje svoju pôsobnosť vo vzťahu k orgánom verejnej správy tým, že podaním protestu prokurátora možno vyvolať preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu. Správny orgán, ktorý rozhodnutie vydal, má dve možnosti - buď protestu prokurátora vyhovie alebo mu nevyhovie, resp. mu vyhovie iba čiastočne.

V prvom prípade ide o špeciálny prípad autoremedúry, pri ktorom sa nevyžaduje súhlas účastníkov konania. Účastník konania má ale zákonné právo podať proti rozhodnutiu o proteste prokurátora riadny opravný prostriedok (§ 69 ods. 4 správneho poriadku) a v preskúmovacom konaní pred súdom je predmetom preskúmania len zákonnosť rozhodnutia o vyhovení protestu prokurátora a to z hľadiska, či protestu prokurátora malo alebo nemalo byť vyhovené. Súdom možno samozrejme preskúmať aj rozhodnutia vydané po tom, čo správny orgán protestu prokurátora vyhovel.

V druhom prípade (keď správny orgán protestu nevyhovel) sa účastníci nemôžu domáhať preskúmania rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora podľa druhej hlavy piatej časti OSP, pretože takéto rozhodnutie nie je rozhodnutím, ktorým sa zakladá, mení alebo zrušuje právo alebo povinnosť fyzickej alebo právnickej osoby, ani sa priamo ich práv alebo právom chránených záujmov alebo povinností netýka. Zákon však v tomto prípade priznal prokurátorovi právo domáhať sa preskúmania zákonnosti pôvodného správneho rozhodnutia, teda toho, ktoré neúspešne napadol protestom, na základe prokurátorskej žaloby pred súdom (§ 35 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 250 ods. 6 a § 250b ods. 5 OSP).

Preto odvolací súd námietku zúčastnenej osoby 1/, že prokurátor mohol napadnúť len rozhodnutie o nevyhovení protestu prokurátora, nemohol považovať za dôvodnú.

K námietke zúčastnenej osoby 1/ ohľadne tvrdeného zmeškania lehoty na podanie žaloby prokurátorom odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 250b ods. 5 OSP, podľa ktorého je lehota na podanie žaloby 2 mesiace od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým protestu nebolo vyhovené. V predmetnej veci je týmto rozhodnutím rozhodnutie Úradu geodézie, kartografie a katastra SR č. PO-2246/2011/ZZ-170 zo dňa 25.3.2011. Zo spisu síce nie je možné zistiť, kedy toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, no nemohlo to byť skôr ako 25.3.2011 a keďže žaloba prokurátora bola daná na poštovú prepravu už dňa 25.5.2011, je preto nepochybné, že žaloba bola podaná včas.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa preto v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia krajského súdu, ktorý vychádzajúc zo skutkového stavu v čase vydania napadnutého rozhodnutia správy katastra (§ 250i ods. 1 OSP) konštatoval porušenie zákonných ustanovení v postupe a rozhodnutí žalovanej a preto správne žalobou napadnuté rozhodnutie o povolení vkladu zrušil. Odvolacie dôvody zúčastnenej osoby 1/ neboli spôsobilé spochybníť takto ustálený právny záver krajského súdu, s ktorým sa Najvyšší súd Slovenskej republiky v plnom rozsahu stotožnil a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP, keď úspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, lebo si ich neuplatnil. Žalovaným zákon priznanie náhrady trov konania neumožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.